

[Birthe Wetlesen.]

mål meget nøje. Omkostningerne må kunne bringes betydeligt ned.

Vi kunne tænke os, at man så nærmere på nødvendigheden af boligområdet, der omfatter 14 enfamiliehuse, 87 lejligheder og 156 enkeltværelser, i alt 257 beboelser. Nu kan dette ikke direkte sammenstilles med de 180 sengepladser, da boligområdet skal være fælles med Dronning Alexandrines hospital; men ville det ikke være rimeligt, om det færøske hjemmestyre deltog i udgiften ved etablering af det nødvendige boligområde, såfremt det også omfatter boliger for personale tilknyttet Dronning Alexandrines hospital? Tilsvarende kunne det synes naturligt, om udgifterne ved etablering af fællesanlæggene deltes mellem hjemmestyret og den danske stat.

Til udvidelse og modernisering af Dronning Alexandrines hospital har finansudvalget således i 1962 tiltrådt anvendt i alt ca. 18,6 mill. kr., hvoraf halvdelen som tilskud og halvdelen som lån. Kan man tænke sig en tilsvarende ordning ved nærværende forslags omfattende fællesbyggeri? Jeg vil pege på sygeplejeskolen. Her forekommer et færøsk bidrag mig ligeledes at være rimeligt.

Endelig kunne mit parti ønske sig et overslag over omkostningerne i forbindelse med hospitalets montering — det er ikke inkluderet i de 34,4 mill. kr. — og et overslag over udgifterne i forbindelse med hospitalets drift, idet jeg skal understrege, at mit parti principielt ser med velvilje på ethvert forslag, der har til formål at hjælpe det færøske hjemmestyre med at løse rimelige opgaver, som det færøske folk ofte ikke selv har mulighed for at løse.

Jeg skal udtale, at mit partis stillingtagen til nærværende lovforslag vil afhænge af sagens videre behandling i udvalget og af behandlingen af de af os rejste spørgsmål og selvfølgelig også af Færøernes vedvarende tilknytning til det danske rige. Jeg har også læst aviser i den sidste tid, hvoraf det fremgår, at der er blevet flertal i det færøske landsstyre for en selvstændig politik; dog mener jeg, at vi hervedefra skal afvente situationens eventuelle udvikling og ikke forcere noget, der ikke har fået officielt udtryk endnu.

Indenrigsministeren (Lars P. Jensen): Må jeg indledningsvis takke. Jeg er så lykkeligt stillet, at jeg kan takke samtlige ordførere. Det ærede medlem fru Clara Munck udtalte, at man fra konservativ side ville behandle lovforslaget velvilligt, men også sagligt. Jeg vil næsten tro, at samtlige ordførere vil behandle lovforslaget sagligt, og det kan jeg selvfølgelig kun være taknemlig for, for jeg tror, at dette lovforslag kan stå for en saglig vurdering.

De ærede medlemmer hr. Johan Nielsen og hr. Johan Poulsen beskæftigede sig ikke så meget med, skal vi sige selve beløbsrammen og fordelingen, og det er forståeligt. De ærede medlemmer, som er valgt på Færøerne og repræsenterer Færøerne her nede i det høje ting, var mere inde på det menneskelige, som begge de ærede medlemmer udtrykte sig. Jeg vil med det samme erkende denne problemstilling, og jeg vil også gerne understrege, at når man først én gang har været på Færøerne — jeg har haft fornøjelsen to gange at besøge Færøerne, i 1958 og i afvigte sommer, hvor vi nedlagde grundstenen til Dronning Alexandrines hospital — får man en klar fornemmelse af, hvad disse problemer betyder for det færøske folk. Det ærede medlem hr. Johan Nielsen brugte udtrykket, at man indtil nu havde måttet deportere de færøske sindslidende til Syddanmark. Jeg skal lade ordet deportere ligge, men vil dog gerne sige, at det er Nykøbing S., det drejer sig om, og det betragter vi hernede ikke som Syddanmark.

Jeg ved, at det, der netop er kernen i sagen, er det store menneskelige problem. På Færøerne har det hidtil været sådan, at de mennesker, der blev sindslidende, skulle bort fra deres hjemstavn og ned til Danmark, hvor der tales et andet sprog; der er andre mennesker og andre omgivelser; de skulle langt væk fra deres slægtninge, og så har man ikke sendt disse mennesker til de danske hospitaler, før deres sindslidelse simpelt hen var blevet kronisk. Det er hele dette menneskelige problem, vi får løst ved at oprette dette statshospital på Færøerne, så man kan behandle de akutte tilfælde ligesom hernede, og så der bliver større mulighed for helbredelse. Tidligere har man ikke haft et statshospital på Færøerne, hvor-